

Aký bol váš prvý kontakt s literatúrou? Kedy sa vaše cesty preťali a už sa nikdy nerozdelili?

Na začiatku som sa stretol s literatúrou ako čitateľ alebo aj ako poslucháč ešte v detskom veku. A pamätám sa dokonca aj to, ktorí spisovatelia to boli. V pamäti mi ostal Jozef Cíger Hronský a Smelý zajko, Budkáčik a Dubkáčik, dokonca si pamätám aj niektoré vety z tých čias. Napríklad: Zajac uškom pokýval, o všeličom rozmýšľal...(smiech).

Pekný prednes. Zúčastňovali ste sa počas školských čias aj literárnych, recitačných súťaží?

Samozrejme, zúčastňovali sme sa asi všetci, neminulo to asi nikoho. Nemal som však nejaké veľké divadelné úspechy, lebo keď som hral v rozprávke o siedmych trpaslíkoch úlohu siedmeho trpaslíka, tak ma to zaujalo, že keď prišla na rad moja jediná a posledná veta, ktorú som mal povedať, zabudol som na to a nezapojil som sa do diania na javisku. Vtedy som pochopil, že to nebude moja cesta. (úsmev)

Čo vás na literatúre dodnes najviac fascinuje? Čo považujete za jej hlavnú esenciu a čaro, ktoré má?

Všetci máme svojich obľúbených spisovateľov. Ja mám rád takých tých nadčasových, ktorí vedeli všetko. Ťažko môžete napríklad o Shakespearovi povedať, že bol len dramatik alebo len básnik, majster verša alebo majster prózy, pretože v jeho dielach nájdete všetky výrazové prostriedky, ktorá literatúra pozná. Takýchto univerzálov mám rád.

Koho zo spisovateľov ešte radíte k takýmto nadčasovým autorom?

Napríklad seba (smiech). Univerzálov nie je veľa. Vítězslav Nezval je jedným z nich. Mám však rád aj Rimbauda, pretože jeho poézia bola jednoducho skvelá. Po romantizme nastúpil symbolizmus, ktorý síce znie veľmi vznešene, ale Rimbaud bol básnik, ktorý uviedol do poézie práve nevznešené témy. Vedel napísať krásnu báseň napríklad o tom, že má deravé topánky.

Čo hovoríte na súčasnú slovenskú tvorbu? Kto vás z tejto oblasti zaujal?

Viete, keď hovoríme o súčasnej tvorbe, pre mňa sú to napríklad aj päťdesiatnici. Veľmi dobrý básnik je však pre mňa Erik Ondrejička, ktorý sa nehanbí písať viazaným veršom a používa klasický arzenál poézie, ktorý nikdy nezostarne. Mám rád aj tvorbu Ľuba Dobrovodu, svoju ženu (úsmev), ktorá vydala peknú knihu Kým som šťastný. Musím sa priznať, že všetko sú to spisovatelia, ktorí nie sú až tak mladí, pretože tých úplne mladých sledujem už menej.

Blíži sa nám festival rozhlasových rozprávok Zázračný oriešok, ktorý je zameraný na detského návštevníka a najmä na podporu čítania. Aká by podľa vás mala byť dobrá detská kniha, aby dieťa zaujala?

Aby kniha dieťa zaujala, musí byť v prvom rade poruke.(úsmev) Ako prekážku vidím aj to, že knihy sú veľmi drahé a často práve knihy rodičia zo svojich rozpočtov jednoducho vyškrtnú, aby ostalo na iné. To je niekedy veľká škoda.